

ikke er lykkedes for nogen af os at få dem til at samarbejde omkring en protokol.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan da forsikre hr. Jørgen Winther om, at SF meget gerne vil hjælpe patienterne. Og det fremgik jo også tydeligt af min ordførertale, at vi er optaget af, at man også i Danmark kan drage fordel af de erfaringer, man har i udlandet, og indføre dem i danske sygehuse. Det er vi meget optaget af.

Og vi er også meget optaget af, at vi nu har et system, hvor vi kan få afgjort, hvilke former for behandling der kan dokumenteres og er brugbare, altså at man kommer ud over det, der er helt eksperimentelt.

Men det er jo det, som hr. Jørgen Winther ikke har kunnet forklare Folketinget her i dag med det forslag: Hvordan skulle Sundhedsstyrelsen kunne sortere i de forslag til eksperimentel behandling, som patienter finder? Det svar har vi overhovedet ikke kunnet få i dag.

Og det er netop baggrunden for, at det ikke er et brugbart forslag.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Nu synes jeg, vi er blevet belært flere gange i dag af hr. Jørgen Winther om manipulation, og så vil jeg gerne sige: Jeg synes simpelt hen, det er for groft, at hr. Jørgen Winther står her og påstår, at der er partier i dette Folketing, der overhovedet ikke vil hjælpe kræftsyege patienter, fordi man i sin egen irritation over, at regeringen tager et initiativ, ærgrer sig utroligt over, at nu har man ikke en sag mere.

Samtidig tillader hr. Jørgen Winther sig her fra talerstolen at fortsætte sin diagnosticering og sin anbefaling af anvisning af behandlinger, samtidig med at hr. Jørgen Winther angriber sine kolleger i de danske sygehuse på det groveste. Jeg er glad for, jeg ikke er kollega til hr. Jørgen Winther, for vi ønsker en veldokumenteret, seriøs behandling. Det gør Socialdemokratiet, det gør andre partier her i Folketinget, og det tror jeg sådan set også hr. Jørgen Winther gør inderst inde.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Hr. Jørgen Winther kunne skabe usikkerhed om den politik, som jeg og den øvrige regering og i øvrigt også støttepartierne til forslaget i dag står

for, nemlig hvorvidt patientbehandling skal være fagligt veldokumenteret eller ej.

Jeg har arbejdet i den danske sundhedssektor i 15 år, og det har været et grundprincip i alt det arbejde, der har været tilrettelagt i det danske sundhedsvæsen, at tingene skal være fagligt veldokumenterede, og er de ikke det, så sætter man klinisk forskning i gang. Derfor har det været rystende i dag at overvære en debat, hvor man fører frem, at der nu skal åbnes mulighed for behandling, som ikke er fagligt veldokumenteret, men kun er på eksperimentelt plan. Man accepterer stribevis af patientbehandlinger uden at have fået svar på det simple spørgsmål: Virker det, eller virker det ikke?

Det er ud fra både en patientetisk og en patientsikkerhedsmæssig synsvinkel helt uacceptabelt, at man ikke giver patienten klar besked om, hvorvidt den behandling, patienten bliver stillet i udsigt, virker eller ikke virker, og det er ud fra en økonomisk synsvinkel helt uacceptabelt at åbne pengekassen og derefter sige, at kassen skal lukkes igen, fordi der er en afdeling i Sundhedsstyrelsen, som skal tage stilling til, om tingene har en kvalitetsforbedrende virkning på patientbehandlingen.

Jeg vil spørge hr. Jørgen Winther: På hvilket grundlag skal den sundhedsstyrelsesenhed fungere? Når hr. Jørgen Winther ikke frem til præcis det samme svar som jeg, nemlig at hvis de skal tage stilling til, om behandlingen virker eller ej, skal der ligge et ordentligt grundlag for beslutningen, og for at det kan fungere? Hvad vil der ellers ske? Så vil hr. Jørgen Winther komme i hvert enkelt tilfælde, hvor en patient bliver afvist, og stille spørgsmålet: Hvorfor sendte I ikke den patient videre?

Der skal ikke herske tvivl om det grundsynspunkt, jeg har som ny sundhedsminister. Tingene skal være fagligt veldokumenterede, og det er der heldigvis generel enighed om blandt lægestanden i Danmark.

Jørgen Winther (V):

Først til fru Karen J. Klint: Vi var jo sammen i Stockholm, og så kan fru Klint nok selv svare på det spørgsmål, som blev stillet. Jeg husker tydeligt, at professor Blomgreen nævnte, at der var to personer i Danmark, som havde talt nedsættende om hans afdeling og om hans person. Den ene var en professor ved Rigshospitalet i København, og den anden var en vis Rolighed, sagde han, endda med navns nævnelse, og det er jo den person, der nu er minister. Sagen er jo også,